

ΕΙΝΕ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΑΠΟΛΑΚΤΙΣΟΥΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΤΟΥ!

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοκρατικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πειραιῶς διὰ τὸν Βενιζέλον καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς διαβοήτου Λέσχης τοῦ ἦταν πραγματικῆ «κεραμίδα» καταπεσοῦσα ὑψωθεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των.

Ὁ βενιζελισμὸς ὑπέστη τὴν ὀδυνηρὰν κρούσιν ἀνυποψίαστος. Ἦταν τοσοῦτο μάλλον βεβαίωτος διὰ τὴν ἀσφαλῆ νίκην ἐφ' ὅσον, τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογικῆς ἡμέρας, ἐλήφθη φροντίς νὰ χρησιμοποιηθῆ ἑναντίον τῆς συνειδήσεως τῶν πειραιωτῶν ἐκλογέων αὐτῆ ἡ ρητορικῆ βέρθα τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ καὶ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὠμίλησε πρὸς τὴν λαϊκὴν μάζαν τοῦ Πειραιῶς, περὶ τῶν κινδύνων τῆς δραχμῆς καὶ διὰ τόσα ἄλλα φοβερὰ καὶ τρομερὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων τὴν τύχην καὶ τὴν ἔκβασιν συνέδεσε μὲ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τοῦ ταλαιπώρου δημοτικοῦ ταμείου τῆς πόλεως. Ἐφηρηόσθη, ἐξ ἄλλου καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ προδιαγεγραμμένον σχέδιον δημοκοπίας, ἀπαράλλακτον πρὸς τὸ ἐφαρμοσθῆν μὲ τὴν πατρώδην ἐπιτυχίαν κατὰ τὴν Ἰουλιανὴν ἐκλογὴν τῆς Λέσχου. Ὑπῆρχεν, ὅπως βλέπετε, αὐτὸ τὸ λεσβιακὸν ἐνθουσιαστικὸν προηγούμενον καὶ θὰ ἦταν ἀνοησία νὰ μὴ δοκιμασθῆ ἐκ νέου καὶ ἀλλαγῆ τὸ σύστημα ποῦ ἀπεδείχθη τελεσφόρον.

Ἐπλανήθησαν, ὁμοῦ, οἱ ἄνθρωποι. Οἱ Πειραιῶται, τοὺς ὁποίους ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ χρόνια ἐλήστευεν ὁ βενιζελισμὸς ἐν τῷ προσώπῳ ἐνὸς τραπεζιῆ τῶος δημαρχοῦ των, δὲν συνεκινήθησαν οὔτε ἀπὸ τὴν... θεμελιωσιν τῶν Διδακτῶρων των ποῦ ἐσκηνοθέτησεν ἐν προεκλογικαῖς ἡμέραις ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας λαμπρὸς καὶ ἀξίος βενιζελικὸς ὑπὸχρέτης, ὥστε ἀπὸ τὰ... ἐγκαίνια τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης, οὔτε ἀπὸ τὰ... ἐγκαίνια τοῦ νέου Προσφυγικοῦ Συναισθημοῦ Κοινωνίας, ποῦ ἐπίσης ἐφρόντισε νὰ γίνον τὴν τελευταίαν προεκλογικὴν ἐβδομάδα ὁ ἐκ Πόντου—νὰ τὰ τρώωμεν ὅλα!—ρινοκεροειδῆς προσφυγογά-πληλὸς ὑπουργός. Αἱ ὀμβρονητίαι τῶν ἐργαζομένων καὶ αἱ ἐρωτικαὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐκμυστηρεύσεως τοῦ τραγικοῦ Γερωντίου ποῦ ἔκαμε τὴν Ἑλλάδα «ἀγνωρίστον» κατοικίαν ὄρουμένων ἐκ πείνης διπόδων, ἐπῆγαν εἰς τὰ χαμένα!

Οἱ Πειραιῶται, ἔχοντες νὰ ἀποφασίσουν μεταξὺ ἐνὸς πλουτοκράτη μεγαλοβιομηχανοῦ, τὸν ὁποῖον καθίστα ἔτι μάλλον μισητὸν καὶ ὑποπτόν τὸ χρίσμα τῆς διαβοήτου βενιζελικῆς Λέσχης καὶ ἐνὸς τιμίου ἐπιτήμονος ἐκτιθεμένου ὑπὸ τὴν σημαίαν ἐνὸς κόμματος ποῦ, παρ' ὅλην τὴν κακὴν ἱστορικὴν του φήμην, καὶ τὸν σημερινὸν πολιτικὸν ρωμαντισμὸν του δὲν ἀποτελεῖ καὶ ἐνσάρκωσιν «λωποδυτικῶν» παραδόσεων, ἐπροτίμησαν τὸν δεύτερον. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τῆς Πειραιῆς δημοκρατικῆς ἐκλογῆς δὲν ὑπῆρξε μόνον διὰ τὸν Βενιζελισμὸν ἐκπληκτικὸν καὶ ἀπροσδόκητον.

Ἐπῆρξεν ἀποροπτευτικὸν δι' ὅλους τοὺς τιμίους ἔλληνας, οἱ ὁποῖοι πιστεύον ὅτι δὲν εἶνε ὑπεύθυνον τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα διὰ τὴν σωρείαν τῶν πληγῶν ποῦ ἐπεσώρευσεν ἐπὶ τῆς ἀτυχοῦς Ἑλλάδος ἡ ἀχαλίνωτος πλουτοκρατικὴ δικτατορία τοῦ βενιζελισμοῦ.

Διότι ἔχει καὶ αὐτὴν τὴν σημασίαν ἢ ἐπιτυχίαν ἐνὸς βασιλόφρονος ὑποψηφίου εἰς τὴν μέχρι τοῦδε θεωρουμένην ἀκρό-πόλιν τοῦ δημοκρατικοῦ φρονήματος πῶδιν τοῦ Πειραιῶς.

Εἶνε μία σαφῆς ἐνδειξίς τῆς βλαδίης ψυχικῆς μετουσιώσεως ποῦ ἤρχισεν νὰ ὑφίσταται ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ψυχολογικὴν πίεσιν μιᾶς ἀφορήτου πλέον καταστάσεως, εἶνε ἔτοιμος νὰ ἀπολακτίσει καὶ τὴν πίστιν καὶ τὰ ἰδεώδη του, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει δι' αὐτὸν βεβαία ἐλπίς ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν κοινῶν του θὰ περιέλθει εἰς ὀλιγώτερον ἀρκακτικὰ χέρια.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐσπευσμένως καὶ κατὰ πόδας τοῦ ἐπανακάμπτοντος εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπεσταλμένου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑβρῶν κ. Νιμάγερ ἀναχωρεῖ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ, διὰ νὰ ἀντικρούσει, ὅπως λέγει τὸ σχετικὸν κυβερνητικὸν ἀνακοινωθῆν τὰς ἀπόψεις του.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι αὐτὸς ὁ κ. Νιμάγερ, ὁ ὁποῖος ἐξήτασε τοὺς λογαριαμοὺς καὶ τὰ τεφτέρια μας καὶ τὴν κατὰστασιν, ἐφυγεν ἀποκομιζῶν «δυσμενεῖς» διὰ τὸν βενιζελισμὸν ἀπόψεις.

Φροῦδαι, λοιπὸν, αἱ περὶ

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΠΩΣ ΤΑ ΒΛΕΠΕΙ Ο κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴν «ΠΡΩΤΑΝ»

Ἡ καλύτερη ὥρα γιὰ νὰ μιλήσετε μὲ τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος εἶνε τὸ βράδυ. Σὸ ἐπὶ πᾶσι πᾶσι τῆς ὁδοῦ Πινδάρου 11, ὑπάρχει ἕνα γυμνασιεῖον, ἕνα ἰδιότυπον χωρὶς, ἱστορικῆς ἢ ἀλλοῦ σημασίας. Ἐκεῖ εἶνε εἰς βιβλιοθήκας τοῦ προέδρου, ἔκει μερικὰ προσφιλῆ ἔργα ἑσπεύσαντες καὶ τελευταίως ἔκει ἔχει τοποθετηθῆ μίαν ραδιόφωνον.

Εἶνε ἡ μοναδικὴ βραδυνὴ ἀπόλαυσις τοῦ προέδρου. Ἐκεῖ μίαν φηλὴν καρέκλα καὶ κάθεται διπλά. Καὶ δεῦν εἶνε μόνος καὶ δεῦν εἶνε μὲ συντροφίαν δὲν ἀλλάζει θέσιν.

Καθίστε ὅπου θέλετε, αἶ; λέγει, στὸν καναπέ, στὴν πολυθρόνα. Ἐγὼ θὰ καθίσω ἐδῶ.

Καὶ ἐγκαθίσταται ἐπὶ τὴν κάθισμά του, τοποθετεῖ τὰ γυαλιὰ του καὶ ἀρῶν τὸ πρόγραμμα τοῦ ραδιοφώνου...

Μιλᾶν ἀπόψε, ἔχουμε... ἄ ἔχει στὴ Βεροῦβια πηλίζει ὁ Κορδῶν...

Ἐλὸ ἀπὸ Βεροῦβια. Καὶ ὁ πρόεδρος, ἀπὸ κανονισμοῦ τὸ κόμμα, γυρίζει πρὸς τὸν συνομιλητὴ του.

Μετ' ἀρέσει φοβερὰ νὰ παρακολουθῶ τὰ μεγάλα κινήματα. Αὐτὸ δὲν μ' ἐμποδίζει ταυτοχρόνως νὰ μιλήσω. Ἰσως μάλιστα προτιμῶ νὰ γίνονται ἐκεῖ τὰ πράγματα.

Συνάμαρτος μὲ ὑπόσχεσιν... Ἐνας μεσικὸς ἔχει μπερσοσεῖ μὲ κατηγορησὴν, νὰ μὲς ἀφαιρήσει. Ἰσως νὰ εἶχε δίκαιον, ἀλλὰ ἔχουμε καὶ μετὰ τὸ δικό μας. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει κάποιον ἀνομικὸν τρόπον νὰ ἀπολαμβάνει μερικὰ πράγματα.

Γιὰ σὰ; οἱ καλλιτέχναι θὰ ἦσαν πρὸ ἀσχηροῦ. Σὰς θεωροῦν μεμνημένον, λίγο ποῦ ἀνθρωπότητος. Μερικοὶ μάλιστα ἀπορῶν πρὸς δὲν ἐγράφεται καὶ πρὸ ν' ἀνίκει περισσότερο στὸν δικό του τομέα καὶ λιγώτερον στὴν πολιτικὴ ἢ τὴν κοινωνιολογία.

Σίρετε αὐτὴ ἡ ἀντίληψις ἀφαιρετικὴ σὲ μίαν παράδοξον πολυ-χρονίαν. Ὁ πολιτευόμενος στὴν Ἑλλάδα ἦταν τύπος ποῦ δὲν ἔσπευσε ὁ ὠρισμένον μόνον πράγματα. Εἶχαν συνηθίσαι ἄλλοι νὰ τὸν βλέπουν νὰ ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιὰ ἕνα ἀρχιμουσικὸν ἢ δημοτικὸν μπάναξ, ἢ μάλλον γιὰ τὴν θέσιν του, παρὰ γιὰ τὴν μουσικὴν.

Τὸ περισσότερο μάλιστα εἶνε, ὅτι αὐτὸ δὲν λεγόταν μόνον μὲ τοὺς πολιτευομένους, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας ποῦ ἐκάνονσαν, τὰ κομποδύματα τῶν ὑπηρετητῶν καὶ τῆς πατρικῆς κληρονομίης τῶν ὄρωνων.

Πᾶς, ὁμοῦ, ἐφαγώθησαν αὐτὰ τὰ 240 ἑκατομμύρια ἀπὸ τοὺς ἀλιτηριοῦς Ἰβρυτάς, οἱ ὁποῖοι ἐφρόντισαν νὰ ξεκάνουν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν τους περιουσίαν ἐγκαίρως, μὲ πρόθυμο ἀγοραστή τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

ἐπιτυχίαν τῆς ἀθηνῆς τότε ἡ πολιτικῆς. Περ' ὅλας ὁμοῦ τὰς ἀνωμαλίας τοῦ καιροῦ ἐκείνου, εἰς τὰ 1916, ἔδρασαν τὴν ἐταιρίαν τῶν Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπισημῶν καὶ, μὲ μερικὰς συσχετάσεις, ὅπου ἔκ. Τριανταφυλλοῦ, ὁ Θρ. Πετιμεζῆς, ὁ Π. Ἀραβαντινός παρουσιάσαμε τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπισημῶν. Δὲν παρεβλήθη ὁμοῦ ποῦ διὰ τὸ ἔστωμα καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες, καθὼς εἶνε γνωστὸν, ἀπέκτισαν μίαν ἀσυνείθιστον τραχύτητα. Μίαν ἀνεκφορὴν μου πρὸς τὸν Βασιλέα τότε, τὴν ἐποικίαν εἶχε συντάξει ἐξ ὀνόματος τῶν διανοουμένων τὴν ἐπιλήρωσιν μὲ δῶρον ποῦ μὴ ἔδωκεν νὰ καταφύγω εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν. Ἐκεῖ δὲν εἶνε γνωστὸν πᾶσιν αὐτὴ ἡ ὁμολογία τότε διὰ τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις ποῦ ἐπεσώρευσεν.

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
— Κι' ἐμεῖς, εἶπαν μὲ μὴ φωνὴ ὁ Κουτσοὶ Μόρις καὶ ὁ Ἄρχερ.
— Δὲν ἔχω καμμιὰ ἀνάρρηση τοῦς εἶπα, μπρεῖτε νὰρθετε. Κι' αὐτὴ τὰ εἶπατε ἐλοι ἐνωμένοι.

Ὅταν φτάσαμε στὴν κλινικὴ καὶ μπήκαμε στὸ δωμάτιο τοῦ Ρένφιλδ, τὸν ὄρνακαμ σὲ μεγάλη ἔκφραση. Μόλις μὲ εἶδε ἄρχισε νὰ μὲ παρακαλεῖ νὰ τὸν ἀφήσω νὰ φύγει ἀπὸ τὴν κλινικὴ τὴν ἴδιαν ὥρα. Μὲ ἰκέτασε, ἦταν ἔτοιμος ν' ἀρχίσει νὰ κλαίει. Μιλοῦσε ἐντελῶς λογικὰ κι' ἔφερε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρακλήσεώς του λογικώτατα ἐπιχειρήματα. Ἐξαφνα κόπτασε τοῦς τέσσαρσι φίλους μου καὶ μοῦ εἶπε ἀλλάζοντας τόνον φωνῆς:

— Δόκτωρ Σουαρδ, γιατί δὲν μὲ συστήσατε στοὺς κυρίους;

Γιατί δὲν τὸν σύστησα στοὺς κυρίους; Συνιστοῦν ποτὲ τοῦς ἐπισκέπτας σ' ἕναν τραλλόν, μέσα σὲ μιὰ κλινικὴ. Ἡ παρατήρησή του αὐτὴ μοῦ φάνηκε παράλογη. Ἐν τούτοις τοῦ σύστησα τοὺς τέσσαρας φίλους μου, ὀνομαστὶ τὸν καθένα. Ὁ Ρένφιλδ τοῦς ἐσφίξε τὸ χέρι καὶ ἀπευθυνόμενος πρῶτον στὸν Ἀρθούρο τοῦ εἶπε πῶς εἶχε γνωρίσει ἄλλοτε τὸν πατέρα του καὶ εἶχαν συνδεθεῖ διὰ φιλίας. Τοῦ καθήγητοῦ Βὲν Ἐλισγιῆ ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιό γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ του σοφία. Μὲ τὴν ἴδια διαύγεια πνεύματος μίλησε καὶ στὸν Μόρις καὶ στὸν Ἄρχερ.

Τὸν κυττάζαμε ἐκπληκτοὶ γιὰ τὴν ἀπρόσπη αὐτὴ νηφαλιότητά του. Ἦταν τραλὸς ἀπὸς ὁ ἄθροπος; Ἐξαφνα ὁμοῦ ἐπανήλθε στὸ ζήτημα τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τὴν κλινικὴ καὶ ἄρχισε νὰ μὲ παρακαλεῖ θερμά. Παρεκάλει ἀκόμη καὶ τοὺς φίλους μου νὰ μεσιτέψουν νὰ τὸν ἀφήσω νὰ φύγει.

— Πρέπει νὰ μ' ἀφήσετε ἐλεύθερο αὐτὴ τὴ στιγμὴ, μοῦ εἶπε τονίζοντας τὰ λόγια του. Πρέπει νὰ φύγω ἀπὸ δω μέρα, πρέπει!

Οἱ φίλοι μου σιωποῦσαν. Ἐγὼ ἐδίσταζα. Πῶς νὰ τὸν ἀφήσω ἐλεύθερο, χωρὶς νὰ εἶμαι δέξιος ἐν ἔγνε τελείως καλὰ. Μήπως δὲν συμβαίνει μὲ τοῦς τραλλοὺς νὰ ἀποκοτῶν τὸ λογικὸ τους ἔξαφνα, νὰ φαίνονται ἰσχυροῦς καὶ ἐπειτα νὰ ξαναγυρίζουν στὴν ἀρρωστία τους;

Ὁ Ρένφιλδ ἀντελήφθη τοῦς διισταγμούς μου καὶ συνέχισε μὲ ζέση:

— Δόκτωρ Σουαρδ, σὰς ἐξορκίζω, ἀφήστε με γιὰ φύγω. Δὲν σὰς τὸ ζητῶ αὐτὸ γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου. Ἄλλοι λόγοι μ' ἀναγκάζουν νὰ σὰς παρακαλῶ τὴσιν ὥρα. Δίγοι ἄσφαροι, τοῦς ὁποίους δὲν μπορῶ νὰ σὰς φανερώσω δυστυχῶς. Ἄν δὲν μ' ἀφήσετε νὰ φύγω ἀπὸ τὴν κλινικὴ θὰ κάμετε μεγάλο κακὸ σὲ τρίτους, τοῦς ὁποίους ἐπιθυμῶ νὰ σώσω θυχίνοντας ἀπὸ δω μέσα. Δυστυχῶς, σὰς ἐπαναλαμβάνω, δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ περισσότερα.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Βὲν Ἐλισγιῆ εἶχε καρφωμένο τὸ βᾶθ τοῦ βλέμμα ἐπάνω στὸν Ρένφιλδ. Ἐξαφνα τοῦ ἀπέτεινε τὸν λόγον.

— Ἀκούσατε, κ. Ρένφιλδ. Θι ἐγ γυηθῶ ἐγὼ γιὰ σὰς; καὶ ὁ δόκτωρ Σουαρδ θὰ σὰς ἀφήσει νὰ φύγετε. Πέστε μες ὁμοῦ προηγουμένως ποῖος λόγος σὰς ἀναγκάζει νὰ ζητᾶτε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν κλινικὴ; Τὶ σὰς συμβαίνει;

Ὁ Ρένφιλδ κούνησε λυπημένα τὸ κεφάλι του. Δὲν μποροῦσε ν' ἀποκαλέσει τὸ μυστικὸ του.

Ὁ Βὲν Ἐλισγιῆ ἐπαλέμβε:

— Ἐλάτε, φίλε μου, ἐξηγηθήτε. Πέστε μες τί σὰς συμβαίνει. Τὶ μυστικὸ εἶνε αὐτὸ πῶς τὸ κρῦβετε τόσο ἐπιμένως;

Ὁ Ρένφιλδ τὸν διέκοψε καὶ τοῦ ἀπεκρίθη:

— Καθῆγητὰ Βὲν Ἐλισγιῆ, σὰς εἶπα πῶς τὸ μυστικὸ μου εἶνε σὰβρὸ, ἀλλὰ δὲν λέγεται. Δὲν μπορῶ νὰ μιλήσω. Καταλαβίνετε; Ἄφρα ὁ κ. Σουαρδ δὲν θέλει νὰ μὲ ἀφήσει νὰ φύγω θὰ μείνω ἐδῶ. Ἡ εὐθὺνὴ ὁμοῦ θι' εἶνε συμβεῖ θὰ εἶνε δική σας.

Ἐνόμισα πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ χροντριθεῖτε περισσότερο κι' ἐπειμᾶσθηκα νὰ φύγω. Ὅταν ὁ Ρένφιλδ τὸ ἀντελήφθη αὐτὸ ὄρμασε πρὸς τὸ μέρος μου. Στὴν ἀρχὴ ἐνόμισα πῶς κατελήφθη πάλιν ἀπὸ μανίας ἀνθρωποκτονίας. Δὲν εἶχα ὁμοῦ

ἔλκη. Ὁ Ρένφιλδ ἔπεσε μπροστὰ μου στὰ γόνακα κι' ἄρχισε πλεόν νὰ μὲ ἰκετεύει ἀπλώνοντας τὰ χέρια του, χύνοντας θερμὰ δάκρυα, θρηγῶν καὶ ὀδυρόμενος.

— Δόκτωρ Σουαρδ, ἐφώνασε, σὰς παρακαλῶ, σὰς ἰκετεύω, ἔλας μὴ μ' ἀφήσατε σ' αὐτὸ τὸ μέρος, δώσατε μου τὴν ἄδεια νὰ φύγω. Κλείσατε με ὅπου θέλησατε ἄλλο, δέσατε με, δάλατε φυλάκας νὰ μὲ φυλάει ἐνοπλοῖ, φορέσατε μου τὸ ζουρλομανδύα, βάλτε μου ἀλυσίδες, ἀλλὰ γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ μ' ἀφήσατε ἐδῶ μέσα!... Ἄν ἔβρατε σὲ ποῖον κἀνετα κκεῖ ἀφροντάς με ἐδῶ πέρα, θὰ μετανοοῦσατε. Συμφορὰ μου! δὲν μπορῶ, δὲν μπορῶ, νὰ σὰς πῶ περισσότερα. Ἀφήσατε με νὰ φύγω, δόκτωρ Σουαρδ, σὰς ἐξορκίζω σ' εἶνε ἔχετε ἀγαπητὸ σὲν κόσμο αὐτὸν, γιὰ ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου, στείλατε με μακριὰ ἀπὸ δω μέσα, σάστε τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὸ ἐγκλημα! Δὲν μ' ἀκούει, ἄθροπος; Δὲν νοιάθεις; Δὲν θέλεις πῶς εἶμαι πρόνιμος καὶ λογικός; Δὲν ἔχεις τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ στὴ ψυχὴ σου γιὰ εἶνε κἀνετα; Ἀφήσατε με νὰ φύγω, σοῦ λέγω. Νὰ φύγω! Νὰ φύγω!

Ἐἶχε ἄρχισαι νὰ ἀκνευρίζωμαι. Τὸν πῆρα ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπα αὐστηρά:

— Ἐμπρὸς, γενεῖτε φρόνιμος. Πηγαίνετε σὲν κρεββάτι σας καὶ φροντίσατε νὰ κοιμηθῆτε ὕσυχος....

Ὁ Ρένφιλδ σηκώθηκε ἑρθιος, μ' ἐκύτταξε κατὰματα ἀρκετὴ ὥρα καὶ κατόπιν πῆγε καὶ κάθησε σὲν κρεββάτι του. Εἶχε ἀπαυθῆσει πλεόν.

Καθὼς ἐδῆκαμ τοῦ δωματίου του γιὰ νὰ φύγομαι, μοῦ ἐφώνασε γιὰ τελευταία φορὰ:

— Δόκτωρ Σουαρδ, ἔχετε τὴ καλοσύνη τοῦλάχιστον, νὰ θυμηθῆτε ἀργότερα, πῶς ἔκαμα εἶνε μποροῦσα γιὰ νὰ σὰς σώσω!...

— Ἡμερολόγιον τοῦ Ἰωνάθαν Ἄρχερ

1 Ὀκτωβρίου 5 μ. μ. — Ὅταν φύγαμε ἀπὸ τὸ σπίτι γιὰ νὰ πάμε σὲν καταφύγιον τοῦ κόμητος εἶχα μιὰ ἀνησυχία. Σκεπτόμουν πῶς δὲν θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ λάβει μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἡ Μίνχ. Τὰ γεγονότα ὁμοῦ πῶς συνέβησαν κατόπιν μὲ τὸν Ρένφιλδ στὴν κλινικὴ, μ' ἔκαμα νὰ λησμονήσω τὶς ἀνησυχίας μου αὐτές.

Ὅταν ἀφήσαμε τὸν Ρένφιλδ, σὲν ὄρμα πῶς πηγαίναμε, ὁ Κουτσοὶ Μόρις εἶπε σὲν Σουαρδ:

— Δὲν ξέρω, δόκτωρ, ἄν ἔκαμες καλὰ ἡ ὄχι πῶς δὲν ἀφήσατε τὸν Ρένφιλδ νὰ φύγει. Φαίνεται πῶς εἶνε κάποιος σβερὸ λόγον γιὰ νὰ ζητᾶει αὐτὸ. Δὲ φαίνετανε καθόλου τραλλός.

— Τότε ἔπρεπε νὰ μὰ; πεῖ τί τοῦ συνέβαινε, εἶπεν ὁ Σουαρδ.

— Φυσικά, ἔχεις δίκην. Ἄν ὁμοῦ δὲν μποροῦσε νὰ πεῖ τὸ μυστικὸ του; Σὰς δὲν εἶδατε κἀνε πῶς εἶδα ἐγὼ.

— Τὶ εἶδες; ρώτησεν ὁ Βὲν Ἐλισγιῆ.

— Καθὼς μιλοῦσε ἔρριχνε λογές, τραμαγμένους ματιὰς πρὸς τὸ παράθυρο, σὰν νὰ φοβόταν πῶς τὸν ἀκούει καὶ τὸν πειραφυλάει κάποιος.

— Θὰ ἦταν τυχαῖο, εἶπε ὁ Σουαρδ.

— Πάντως, εἶπε καὶ ὁ Βὲν Ἐλισγιῆ, δὲν μποροῦσαμε νὰ τὸν ἐμπιστευθῶμε. Ἴσως νὰ ἤθελε νὰ ἀνακηθῆται σὲ καμμιὰ ὑπόθεσι τοῦ κόμητος, τὸν ἔπειτο ἀποκαλοῦσε πρὸ κειροῦ ἐκθῆντῆ του. Ὁ κόμητος εἶνε τόσο ἀχρεῖος ὥστε δὲν θὰ ἐδίσταζε] νὰ χρησιμοποιοῦσε γιὰ τὰ σχέδιά του καὶ τὰς ὑποθέσεις του κι' [ἔναν τραλλὸν ἀκόμη.

(Ἐχει συνέχεια)

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ <ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.>

ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
Τὸ μοναδικὸν ΕΞΠΡΕΣ

“ΑΛΜΠΕΡΤΑ,”

Τὸ ταχύτερον ἐξ ὄλων διαθέτων ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναπαύσεων καὶ ἀνέσεων πῶς παρέχει εἰς τὸν ἐπιβάτην καὶ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ (καλοριφέρ) εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς Α' καὶ Β' θέσεως εἰς τὰ σαλόνια τῆς καὶ εἰς τὰ ὑπόστεγα τῆς Γ' θέσεως ἀκόμη, ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος μας ἐκάστην ΤΡΙΤΗΝ 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ

ΧΙΟΝ - ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΝΕΣΙΣ - ΕΥΜΑΡΕΙΑ - ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Χορηγοῦνται ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰστηρίων.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡΩΝ καὶ ἐκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» 10ην Μαρτίου ἐκ Πατρῶν κειουθεῖαν διὰ ΝΕΑΝΥΟΡΚΗΝ.

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιβάτας ὅπως ἀποφύγασιν τοὺς Μελίτας τοὺς ἰοχυρίζομενους ὅτι εἶνε Πράκτορες τῆς Ἐταιρείας, ἐνὸς διὰ τὴν βεβαίαν ἐξασφάλισιν, τῶν θέσεων τῶν δέον ν' ἀπευθύνωνται ὅσοι ἐνὰ μῆνα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ὑπερκαταλείν εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν καὶ μόνιμον Πράκτορα τῆς «ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ» διὰ τὰς Νήσους Λέσβου καὶ Λήμνου

κ. ΑΝΣΕΛΜΟΝ ΔΕ ΠΟΡΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΥΣΤΡ. ΣΑΛΑΤΕΛΗ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ (Λεωφόρος Καβέτσου)

Κάθε ἐπίτοκος εὐρίσκει ἀσφάλειαν κατὰ τὸν τοκετὸν, ἀσηψίαν καὶ καθαριότητα τελείαν καὶ ὑπηρεσίαν εἰδικῶς ἐκπαιδευθείσαν. Θεραπεία ὄλων τῶν Γυναικολογικῶν νοσημάτων καὶ τῆς στειρώσεως. Θάλαμοι Α' καὶ Β' θέσεως.

Ἐξετάσεις βρεφῶν γίνονται καθ' ἡμέστην 9-12 καὶ 3-5 μ. μ.

ΚΑΘΕ ΚΑΛΟΣ

ΚΑΠΝΙΣΤΗΣ

ΔΕΝ ΠΡΟΤΙΜΑ ΑΛΛΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

“ΑΡΩΜΑ,”

ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΕΡΑΝΗ

ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΟΤΙ:
ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΥΝΑΝΤΑΙ Ν' ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΟΥΝ
ΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ
ΘΕΡΙΑΚΗ

- ΚΑΛΗ ΣΥΝΘΕΣΙ ΧΑΡΜΑΝΙΟΥ
- ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟ ΧΩΡΙΣ ΝΙΤΡΟ
- ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΦΑΝΙΣΙ
- ΓΛΥΚΥΤΗΤΑ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

καὶ τὸ μυστικὸ αὐτὸ τὸ κατέχει μόνον
Η ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΚΕΡΑΝΗ

στὶς δύο μάρκες τῆς

ΑΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΘΝΟΣ

οἱ ὁποῖες ἔχουν τὸ τέταρτον
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

«ΑΡΩΜΑ» πολυτελείας χονδρὰ	11.50
» » ντάμες	12.50
» » μικρὰ χονδρὰ	5.80
» » » ντάμες	6.50
» Α' ποιότη. μεγάλο	10.—
» » » μικρὸ	5.—

ΤΑΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΣΑΣ ΣΤΟΝ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ»

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

και δι' αυτό ούδέποτε άλλοτε πολιτικόν κόμμα έλαβε εις την Ελλάδα τόσον σαφή στάσιν έναντι των μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων. Είς αυτό το πρόγραμμα του κόμματος ανεγνώρισμεν ότι η σημερινή κεφαλαιοκρατική οργάνωσις της κοινωνίας που στηρίζεται εις τον ελεύθερον ανταγωνισμόν και την απεριόριστον άτομικην ιδιοκτησίαν περιέχει αντιθέσεις, προκαλεί οικονομικήν αναρχίαν και κρίσεις, καλλιεργεί τὰ εγωπαθή ελατήρια των ανθρώπων με άναπόφευκτον συνέπεται τὰς κοινωνικάς αδικίας που αντίκεινται εις κάθε ηθικόν νόμον. Η παρεμβολή εμποδίων εις τον εξευγενισμόν των ανθρώπων, η άδικαιολόγητος σπατάλη οικονομικών πόρων, η δημιουργία πολλών παρασιτικών επαγγελματιών ευνουεί μίαν τάξιν, εις βάρος των λαϊκών μαζών που υποφέρουν από στοιχειώδεις έλλείψεις που οδηγούν εις τὰς σκληράς κοινωνικάς συγκρούσεις.

— Αύτα είναι διαπιστώσεις του κόμματος. Πώς φαντάζεσθε ότι μπορούμε να αρθροποιήσμεν αυτά τα κακά;

— Πιστεύομεν κατά πρώτον ότι η κοινωνία όφείλει και ήμπορει να εξέλθει από αυτήν την κατάσταση και να βελτίσει προς ένα καθεστώς κοινωνικής δικαιοσύνης που να αποκλείει την εκμετάλλευσιν ανθρώπων από ανθρώπων.

— Και πώς ήμπορει να φθάσωμεν εις αυτό το όριον ιδανικόν;

— Χωρίς βέβαια καταστροφάς και βαρβαρότητας, χωρίς καταπάτησιν των στοιχειωδών δικαιωμάτων των ανθρώπων και χωρίς προσβολήν της αξιοπρεπειας του.

— Δηλαδή πώς;

— Με μίαν συνέωσιν των προσπαθειών όλων των φροδοκάλων ανθρώπων και ιδίως εκείνων, οι οποίοι απέχουν από την εργασίαν των πνευματικών ή τήν σωματικήν. Δι' αυτό καταδικάζομεν κάθε είδους δικτατορίας...

— Αλλά υπάρχουν προβλήματα διεθνή από την λύσιν των οποίων είναι μοιραίον να επηρεάζηται η κατάσταση αυτή της χώρας. Η κρίσις δέν είναι ελληνική και μέσα εις αυτό το χάος, ποιον είναι το χρέος αυτό του τόπου;

— Βεβαίως έχομεν εισέλθει εις μίαν ιστορικήν περίεσον λαν κρισίμον. Οι λαοί δέν ενθυμοονται βέβαια εποχήν που να ζήσαν υπό την πείσιν τόσον τραγικής οικονομικής στενωπορίας. Και ποτέ εις τας ψυχάς των ανθρώπων δέν εκυριάρχησεν ή δυσπιστία πού κυριαρχεί σήμερα και ή φρεβρά άνησυχία διά το μέλλον. Κράτη που θεωρούντα άνομέρβλητοις κολοσσούς, κλονίζονται ή χάνονται έλλειμματα εις τους προϋπολογισμούς των, άνω ταύτη χρόνος 20 εκατομμύρια άνθρωποι ματαίως ζητούν εργασίαν.

— Και οι διεθνείς θεσμοί που ιδρύθησαν διά την παύσιν της ερήνης ως το μόνον άγαθόν που εκληροδότησαν ο πόλεμος;

— Αν δέν εχρεωκόπησαν τελείως, εκλονίσθη τελείως σχεδόν ή πίστις των λαών προς αυτούς.

— Αναγνωρίζεται τουλάχιστον ή αρχή του κακού, δικαιογινώσκεται;

— Όλίγον ή πολύ όλοι αντιλαμβάνονται ότι ή αναρχία που υπάρχει εις την οικονομικήν ζωήν, ενταθείσα από την άνωμαλίαν εκ των πολέμων, την πληθωρικήν κυκλοφορίαν, τας υπερβολικάς πιστώσεις, την έθνιστικην πολιτικήν και την άνωσιν κατανομήν των αγαθών τόσον μεταξύ των ατόμων, όσον και μεταξύ των εθνικών κοινωνιών είναι εις κύριο συντελεσται της κρίσεως. Διότι από το ένα μέρος προκαλούν αδύναμι της παραγωγής και από το άλλο αδύναμιαν καταναλώσεως, υπερβολικήν φορολογικήν επιβάρυνσιν πτωσών τιμών, άνεργίαν.

— Αφοδ όμως, καθ' όμας, διεγνώθησαν οι άφορμαί του κακού, δέν πρέπει οι θύοντες να είναι εις θέσιν να εισηγηθούν και να εφαρμόσουν τα μέτρα που χρειάζονται διά την σωτηρίαν της παρούσης ανθρωπότητος;

— Αυτό δέν ήμπορδ να το εΐπω εγώ. Θ' άπαντήσαι εις το ερώτημά σας ο χρόνος. Χρέος ιδικόν μας είναι κατά την παρούσαν στιγμήν ν' αντιμετωπισώμεν με ειλικρίνειαν τὰ πλέον εκδηλα αποτελέσματα της νόσου: τὰς επανερθούσας και τον άφοπλισμόν. Διά το πρώτον δέν νομίζω ότι πρέπει να επανακυθώμεν εις άνασταλούν αι καταβολαι έπανορθώσων και πολεμικών χρεών, εις διαγραφών ταύτων. Η επείγουσα της ιδική μας οικονομική καταστάσις συνδέεται βέβαια με την παγκόσμιον οικονομικήν κρίσιν, αλλά έχει και ιδιαίτερας αίτίας που προσδίδουν εις αυτήν ιδιότυπον μορφήν. Ενώ εις τὰ άλλα κράτη ή παραγωγή

Η ΑΓΙΑΣΣΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Το περασμένο Σάββατο έλαβε χώραν στην Αγιάσσο ή προαγγελθείσα συνέλευσις των εκπροσωπούτων τας άρχάς και οργάνωσεις της εν λόγω κομπελώσεως, καθ' ήν απεφασίσθη και συνετάγη το άκόθον ψήφισμα το όποτον υπεδείχθη προς την κυβέρνησιν:

«Εν Αγιάσσω σήμερον την 27 Φεβρουαρίου 1932 συνελθόντες οι κάτωθι εκπρόσωποι Κοινοτήτος, Σωματείων, Συνεταιρισμών και λοιπών οργάνωσεων της Αγιάσσου εις την αίθουσαν του Άναγχοστηρίου Αγιάσσου ή «Ανάπτυξις» κατόπι της υπό της άνεργίας και οικονομικής κρίσεως δημοτοργηθείσης: εκρούθον καταστάσεως διά την μερικην αντιμετώπισιν ταύτης, άποφασίζουσι δημοφώνως όπως οίτησασιν παρά της Σης Κυβερνήσεως: ήτὰ κάτωθι:

1ον) Τήν άμεσον εξαγοράν των εις χειρας των έλατοπαραγωγών εδρικομένων έλατολάδων δά της Αγροτικής Τραπέζης και την ταυτόχρονην χορήγησιν πηλίου πρώην εις τους εξαγωγείς έλατολάδων εις το εξωτερικόν έμπόριον.

2ον) Τήν άμεσον έπίσχυσιν των έλατοπαραγωγών, δι' έπικρών και λιεργητικών δανείων διατεθεισών προς τοσο και των Κεφαλαιών της μετ' της Αγροτικής Τραπέζης συγχω ευθείσως Γεωργική Τραπέζης Νήσων Αιγαίου.

3ον) Τήν άμεσον έπίσχυσιν των έλατοπαραγωγών διά μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων δανείων ένα καλλιεργούντες τα κτήματα των δώσωσι εργασίαν εις την πνευμένην γεωργεργατικήν τάξιν.

4ον) Τήν άμεσον έναρξιν της διανομής των έναπομεινάντων ανταλλαξιμων μουσουλμανικών κτημάτων εις γηγενείς και πρόσφυγας.

5ον) Τήν άπαλλαγην εκ του φόρου εισοδήμων των έλατοπαραγωγών.

6ον) Το παρόν να διαβιβασθαι τφ κ. Ν.μαρχή Δέσφου ένα διαβι-

βάσει αυτό εις την Σην Κυβέρνησιν και τους έλατοπαραγωγούς άντιγράφον δέ αυτού να διαβιβασθαι εις τας εφημερίδας Μυτιλήνης «Δημοκράτην», «Ελεύθερον Λόγον», «Ταχυδρόμον» και Αθηνών «Πατριδα» και «Πρωτίν»,

Διά την Κοινοτητα Αγιάσσου δ Πρόεδρος Θ.μ. Η. Μικαράνης. Διά τον Έλατοπαραγωγών Συνεταιρισμόν Εύστρ. Κουτσκούδη. Διά τον Συνεταιρισμόν Ένοικιάσεως Γαιών Εδς τράτις Καπάτος. Διά τον Συνεταιρισμόν Ποιμένων Σωκράτης Παυλής. Διά τον Συνεταιρισμόν Καλλιεργητών Καμπιά Ιωάννης Παπαπορφύρου. Διά τον Συνεταιρισμόν Καλλιεργητών Μεγάλης Αίμνης Στρατής Καπάτος. Διά τον Συνεταιρισμόν Αδικοκηριστών Βασιλείου Κοντέλης. Διά τον Σύδεσμον Κτηματιών Αγιάσσου Ιωάννης Τζανακτής. Διά τον Άναγχοστήριον Αγιάσσου «Η Άνάπτυξις» Προκόπιος Χ' Εύστρατιου. Διά την Φιλοπαιχον Άδελφότητα Άγιάσσου Πάρος Εύαγγελινός. Διά τον Σωματεϊον Πολυτέκνων Αγιάσσου Παναγιώτης Χ' Παναγιώτης. Διά τον Αγροτικόν και Εργατικόν Σύλλογον Αγιάσσου Παν. Ψίρρας. Διά την Ένωσιν Εφέδρων Αγιάσσου Εύστρ. Σιμέλης. Διά την Εφορείαν Ημιγυμνασίου Λεων. Χ' Κωνσταντίνου. Διά τον Έρασ τεχνικόν Ομίλον Στρατής Καθδεκέλλης. Διά τον Γομνασιον Σύλλογον «Ολυμπο» Πάρος Πελοπιάδου. Διά την Συντεχνίαν Αγιάσσου Κλεάν. Μιστραντιώ. Διά την Συντεχνίαν Σδηγοργών Αγιάσσου Γρηγόριος Πατρικά. Διά την Επιτροπήν Αγ' ου Δημητρίου Παναγ. Κομβεζιά. Διά την Επιτροπήν Κομήσεως Σοσιόκου Εύστρ. Χ' Έμμανουήλ. Διά την Εφημερίδα «Αγιάσσο» Εύστράτ. Πιρρής. Διά τον Σωματεϊον Άκτημόνων «Η Δημιτριά» Εύστράτιος Μαγλογιάννης.

των δημοτειακών η ηδξήθη, η εχρατήθη εις το αυτό ύψος και αι τιμαί των εκατρακχύλιαν, ήδω αι σονχεγες άφορια των τελευταίων έτων, περιώρσαν πολύ την παραγωγήν και αι τιμαί εις το έσωτερικόν εκρατήθησαν χαίρει εις τον ύψηλόν δασμόν και τάν θεσμόν της συγκεντρώσεως. Αι δημομικαιμικαι μας επιχειρήσεις — εξειρέσει των ναυτιλικών — άποβλέπουσαι εις κατανάλωσιν εις το έσωτερικόν και προσταυόμεναι υπερκαρκετά από ύψηλόν δασμόν, δέν ύπέστησαν υπερβολικόν κλονισμόν εκ της κρίσεως. Έξ άλλου ή άποκατάστασις των προσφύγων δέν κατώρθωσαν ακόμη ν' άποδώσει από οικονομικής άπόψεως, εις προσεδωκότα από αυτήν και δέν κατέστη ακόμη δυνατόν να συμπληρωθαι ίκανοποιητικώς.

— Και τὰ παραγωγικά έργα;

— Αύτα ούτε επερατώθησαν και χρειάζονται πολλή ακόμη κεφάλαια δι' να άχθουν εις πέρας και άποδώσουν. Κιθώς βλέπετε, λοιπόν, αι ιδιωτικαι οικονομικαι των εγκατασταθέντων προσφύγων τόσον των άστων οι όποτοι έπολλαπλασίασαν τους άσχλουμένους εις πρασιτικά έργα, όσον και των άγροτων, οι όποτοι έχουσι άνεπαρκή κλήρον και στερούνται εφοδίων, βαρύνονται με δυσδύστακτα χρέη και εινε εις άκρον έπισηχλεις. Η κατανάλωσις εινε γνωστόν ότι ηδξησε σχετικώς περισσότερον από την παραγωγήν και κατά συνέπεται συντρεχούσχη και της έλατωσεως της ζητήσεως των προϊόντων μας ή εισαγωγή έμπορευμάτων ηδξήθη περισσότερον από την εξαγωγήν ή άξί' α της: όποιας κυμαίνεται μόλις εις το ήμισυ της αξίας της εισαγωγής. Και έν έν εις αυτ' προσθέσει και την χρέωσιν του δημοσίου, ή όποια ηδξησε καταπληκτικά όπως και ή χρέωσις των ιδιωτων, καταλαβάνετε πρό πόλας καταστάσεως ευρικόκομει.

— Και τι πρέπει, καθ' όμας να γίνη διά να αντιμετωπισθαι ή κατάσταση;

— Τρεις τρόποι υπεδείχθησαν μέχρι της ώρας. α) Διατήρησις των περιουσιών επί της εξειργής: συναλλάγματος και έντασις της παραγωγής. Νέξ δάναει ήκ του εξωτερικού διά την έπίσχυσιν της δημοσίας και ιδιωτικής οικονομίας προς άποπεράτωσιν των παραγωγικών έργων, εκπλήρωσιν των ύποχρεώσεων του δημοσίου και έσπερρόησιν των συναλλαγών μας με το εξωτερικόν.

β) Απομάκρυνσις από την χρυσήν βάση και αναγκαστική κυ-

κλοπορία.

γ) Ίσπερρόησις των συναλλαγών και εξεύρεσις πόρων προς άποπεράτωσιν των παραγωγικών έργων διά περιορισμό των ύποχρεώσεων του δημοσίου.

— Ποιον τρόπον από τους τρεις προτιμάτε;

— Αν εινε δυνατόν να εφαρμσθαι δ πρώτος προτιμώ αυτόν.

— Όταν λίγεται δάναειν εκ του εξωτερικού, εις ποιον ποσόν το άντιδράζεται;

— Είς εις τοιούτολάχιστον εκατομμύρια λιρών. Δέν νομίζω ότι με δύο ή τρία εκατομμύρια ήμπορει να γίνη τίποτε.

— Είς τον τρίτον τρόπον κατά τον όποτον ή εξεύρεσις πόρων δύνάται να επιτευχθαι διά μειώσεως των ύποχρεώσεων του δημοσίου ήμπορομεν να καταστήσωμεν το σχέδιον μαζιόκομ. Πολλοί όμως εχρακνήσαν και τον πρώτον και τον τρίτον τρόπον ως πτώχευσιν.

— Δέν συμφωνώ. Η Έλλάς εξειπλήρωσε μέχρι σήμεραν ελας της τας ύποχρεώσεις ένω άλλα κράτη, μη εκπληρώσαντε αυτές εις το άκέραιον, δέν έχασαν την πίστιν των. Νομίζω όμως περισσότερον από όλα άπαράτητον μίαν λογοισμένην οικονομικήν διαχείρισιν και μίαν κοινωνικήν πολιτικήν φωτισμένην, ή όποια δ' έμικλών μέσων να δηγησάι εις πρασιτικήν άνακούφισιν των εργαζομένων μιλίων, ν' απαλύνει τας άντιθέσεις και να δώσει την στοιχειώδη άεσιν εις τας παραγωγικάς δυνάμεις της χώρας.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

«Όσοι έχετε έκκομεις ύποθέσεις ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ και ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ εις την ΑΜΕΡΙΚΗΝ και έν γένει εις το Έξωτερικόν και θέλετε να διαπεραιωθώσιν αυται άσφαλώς, ταχύως και εύθηνά, να άποταθητε με έμπιστοσύνην εις την έν Αθήναις (όδον Αμερικης 18) ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, διαθέτουσαν ισχυρά μέσα, άρτια όργανώσιν, ίκανόν προσωπικόν και άπαρμιλλιον σύστημα εργασιών.

Οι έν της νήσου ΛΕΣΒΟΥ άξ άποτανοθών εις τον έν ΜΥΤΙΑΝΗΝ άντιπρόσωπον της Εταιρίας κ. ΝΟΤΗΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ.

Τας τυπογραφικάς εργασίας σας στον «Ταχυδρόμον»

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΛΗΓΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΪΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΡΤΟΜΙΣΘΩΝ

Ακριβώς ύστερα από δύο μήνες που υπέβαλε εις την Βουλήν ο κ. Γ. Παπανδρέου Υπουργός της Παιδείας και των Θρησκευμάτων βουλευτής εκ Δέσφου την Εισηγητικήν του έκθεσιν για την τροποποίησιν του Νόμου 5148 εφθασαν και στο Νησί μας τὰ μανδύατα για τὰ όρατα σχέδια των Αθηναίων περί του πώς να θέσουν χέρι στις Έκκλησιαστικὰς περιουσίας των Έπαρχιωτών.

Το τί θα γίνεταί μετά την εφαρμογήν του τροποποιημένου νόμου περί Ένοριών ά άπακητός «Ταχυδρόμος» το έχρακνήρισε παραστατικώτατα με τὰ παρακάτω άμληματα λογάκια, τὰ όποτα μεταφέρω αούτοσια σε τούτην έδω τή γραφή μου, για να διαβιστούν και τυπωθώσιν μέσ' το μικρό εκείνων που μπορούσαν με τις άνεργειάς τους να ματαιώσουν την νέα αυτή καταλήτευση του Έπαρχιακού πλοούτου:

«Εφεξής θα πηγαίνουσι τσουβαλιόδον τα σιλιπνά κέρματα εις τον έν Αθήναις χρηματοκιβώτιον, όπόθεν οι μόν έφημεριοί θα λαμβάνουσι κατά μήνα το άντίτιμον μίας φρονιτόδολας δόλοκληρης, κάμπος δέ χιλιαδοίτες μωχογίτες θά λαμβάνουσι... οι Βιγγελάκηδες της Μαμμής!»

Θά παραθέσωμεν επίσης έδω το τί ειπε ναριστευόμενος ο κ. Υπουργός όταν κατέθεσε το διαδότην νομοσχέδιον, του όποτου ή εφαρμογή έχει ως θεμελιώδη προϋπόθεσιν την εξόψωσιν της θρησκευτικής ζωής του Έθνους, πράγμα το όποτον περιλαμβάνεται εις την σταθεράν πολιτικήν της Βενιζελικής Κυβερνήσεως (άλλοί μόνον...)

— ... Διά του παρόντος νομοσχεδίου μειοθύναι αι εισφοραί των ένοριών, να καταστει υπό τας σημερινάς περιστάσεις περισσότερο άνετος ή καταβολή αυτών. Ταύτοχρόνος όμως λαμβάνονται μέτρα άπογορητής της περιουσίας και τηρήσεως λογιστικής τάξεως εις την εκκλησιαστικήν διαχείρισιν, διότι ποσόν διακοσίων εκατομμυρίων, όσα περίπου αποτελούν τὰ έπίστια έσοδα των ναών της Έλλάδος, δέν επιτρέπεται βεβαίως να είναι έμπιστευόμενον μόνον εις την καλήν πίστιν των επιτρόπων χωρίς καμμίαν τάξιν λογιστικήν, ως έν έπρόκειτο περί άτομικής αυτών περιουσίας.

Προνοείται επίσης ή άσκηση αυστηροτάτου έλέγχου επί της διαχείρισεως των ναών, ώστε να έμνευσθαι έμπιστοσύνη επί την άνεπιλήπτον διαχείρισιν αυτών, ήτις

Ο ΑΠΟΨΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Απόψε στην αίθουσα του «Λεσδοτικού» θα δοθει ή προαγγελθείσα χορευσεπείρα των Συντακτών που ή άποτέλεσις εινε πάντα το σπουδιότερον χορευτικόν γεγονός της Αποκριάς. Πλουσιώτερος διακόσμος, όρχηστρα πλήρη, άρτιξιδόν, νεύμερα κλπ. Έκτός τούτων οι κάτοχοι εισιτηρίων θα λάβουν μέρος, χωρίς καμμίαν ίδιαιτέραν επιδάρυσιν και εις το μεγάλο λαχέιν. Οι τυχεροί θα πάρουν:

- 1) Ένα εισιτήριον δ' έσεως άπό Μυτιλήνης εις Πειρα ά με το όπέρχοε βαπύρι «Φρόντινα» της εταπειρας Ιγγλέση.
- 2) Μία μπλοζά (πουλόδερ) του εργασταίου Άδελφών Σούγουλατζη.
- 3) Αρωματικώς σάπωνας του εργασταίου Ρουσέλλη.
- 4) Σγαρίντα Πακιστράτου εις μεγάλην ποσότητα.
- 5) Σγαρίντα Καρδακίλη και Εγο.
- 6) Ένα κιβώτιον εκλεκτών σάπωνων του εργασταίου Κονταξή.
- 7) Μίαν άτησίαν συνδρομήν του σατορικού «Τρίβλος» του κ. Παπανικόλα.
- 8) Ένα πραγματικό κομφοτέγημα άνεγειπλαστικής του εργαστηριου Ν. Κουρτζή, και.
- 9) Μίαν έξάμηνον συνδρομήν εις το γνωστόν κομμωτήριον του κ. Χαριτά (κόψιμο μαλλιών, άντιλάρισμα κλπ.).

Κανείς δέν πρέπει να λείπει άπόψε από το «Λεσδοτικό».

έξ όλίγων άναμφιβόλως άλλ' άτυχών περιστατικών δέν έχει παραμείνει, ως όφειλεν, άπολύτως άδιάβλητος.

Όρίζεται επίσης ότι δέν επιτρέπεται ή επανεκλογή των αυτών ένοριών ως επιτρόπων εις δύο συνεχείς περιόδους, και τοσο διά να μη καθίσταται ή άσκησης του λειτουργήματος τούτου μόνιμον επαγγελματιόλον προσώπων, αλλά παρέχεται εις περισσότερους Χριστιανούς ή εταίριας, όπως διακοσούν την Έκκλησίαν.»

«Αφ' ουμεις ειπέτε κατά μέρος τις γλυκέ; κουβέντες και ώρκαίς ύποσχέσεις περί του τί έχει να ώφειληθαι ή όλόγις των Χριστιανών, αι αι εισπράξεις των Έκκλησιών μας δεκατιζονται από τους Αθηναίους.

Σημειώσωμε μόνον, πώς με το νέο τροποποιητικό Νομοσχέδιο διαπιστάζονται τὰ έπιδοματα των μελών των επαρχιακών Μητροπολιτικών Συμβουλίων, τὰ όποτα ταιμπάνε έτσι από ένα εκατοστάρικο διά κάθε συνεδρίασιν.

Εις δευτέρου ιδρύεται Αρχιτεκτονικόν Γραφείον, το όποτον θα εκπονει τας μελέτας για τὰ Έκκλησιαστικά και Μοναστηριακά έργα... και θα άπορρογά 200.000 δραχ. το χρόνο, για αρχιτέκτονες, σχεδιαστές, βοηθούς, αυτών και λοιπούς άρσενικούς και θηλυκούς δακτυλογράφους.

(«Ε, ρε Παναγία μου ρεμοδα.)
 Έκ τρίτου, φορολογούνται οι Ψιλτάδες εφάπαξ με ένα άκέραιον μισθόν των και εξακολουθητικώς με κράτησιν 5 ο) επί των άποδοχών των χωρίς να ε γνωστον σε μας αν θα άσφαλιστούν από το Τ.Α.Κ.Ε.

Και το τελευταίον και καλλίτερον ως μισθός εκ μέρος του Κου ύπουργού, εινε ή άπαχόρευσις να επανεκλεγόνται οι πλά οι Έπιτροποι. Αυτό και μόνον το παθέτον που τους έταξεν οι συντάξαντες το Νομοσχέδιον, εινε ή άρκετη άνταμιόβη διά την σωτηρίαν των που έτήρησαν μέχρι σήμερα υπό την πλά, κάθε άνέργεια εκ μέρος του λαού εινε άδύνατος και άτελεσφόρητος.

Ο Κος ύπουργός άνήργησε και στη περίπτωση αυτή ως κάλλιστος ύπηρετής των Βενιζελικών τερτιπίων και ως επιλήξιμων άντιπρόσωπος των Λεσδοικών επαρχιακών συμπεροτών.

Και ν' αναλογίζεταί κανείς ότι δ σημερινός πολιτευόμενος εινε εκκελός, ο όποτος διεκρίμενος ως πολιτικόν του έπιστεώσιν την χειραφέτησιν της επαρχίας και την άποκέντρωσιν!

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Η Διοικητική Έπιτροπή του Έθνικου παιδικού Σταθμού Μυτιλήνης διακηρύττει ότι, εκτίθεται εις φανεράν μειοδοσίαν ή εις έτος από της 1ης προσεχούς Απριλίου λαϊνική προμήθεια εις τον Έθνικόν Παιδικόν Σταθμόν των κάτωθι ειδών.

1) Κρέατος, 2) άρτου, 3) ειδών παντοπωλείου 4) ειδών λαχανοπωλείου και 5) ή έφ' ύλας προμήθεια 15.000 όκάδων καυσοξύλων.

Αι μειοδοσίαι διαξαχθήσονται έν Μυτιλήνη έν τη Γερα Μητροπόλει την 6ην Προσεχούς Μαρτίου ήμεραν Κυριακήν και ώραν 10-12 π. μ.

Οι όροι των μειοδοσιών εδρηγται κατατεθειμένοι έντω Έθνικφ Παιδικφ Σταθμού.

Έν Μυτιλήνη τη 29-2-32
 Ο Αντιπρόεδρος του Έθν. Παιδικού Σταθμού
 ΝΟΜΙΑΤΡΟΣ
 ΔΗΜ. ΠΟΥΜΠΟΥΡΑΣ

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΒΙΒΛΙΟ

Είς τὰ γραφεία μας παρά του κ. Καριέρη πωλείται το καινούριον έργο του Βέρνακη «Η Αλήθεια άπολογία του Σωκράτη». Τιμή Αθηνών δραχ. 32.